

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 552/2011-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. decembra 2011 prerokoval vyhlásenie JUDr. M. S., B., o odmietnutí sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky Juraja Horvátha pre jeho predpojatosť v rozhodovaní vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 2149/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky Juraj Horváth **n i e j e v y l ú č e n ý** z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vedenom Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 2149/2011.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 30. augusta 2011 doručené vyhlásenie JUDr. M. S., B. (ďalej len „navrhovateľka“), podľa § 28 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) o odmietnutí sudcu ústavného súdu Juraja

Horvátha pre jeho predpojatosť v rozhodovaní vo veci jej sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 2149/2011, ktorou namieta porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 1 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku v konaní vedenom pod sp. zn. PK-1 T/21/2009 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Tost/21/2011.

Vec bola v súlade s rozvrhom práce ústavného súdu na obdobie od 1. marca 2011 až do 28. februára 2012 (ďalej len „rozvrh práce“) pridelená na prerokovanie a rozhodnutie tretiemu senátu ústavného súdu, pričom sudcom spravodajcom je predseda tohto senátu.

Navrhovateľka uplatnenú námietku zaujatosti odôvodnila tým, že:

„V minulosti som podala sťažnosť na Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu, ktorá je vedená na tomto súde pod č. 60120/08 a dodnes nie je o nej rozhodnuté, pričom jej predmetom v prvej časti je práve osoba sudcu JUDr. Juraja Horvátha. V sťažnosti som namietala, že menovaný sudca bol v minulosti právoplatne odsúdený pre trestný čin skrátene dane, a preto nemohol byť vymenovaný za sudcu ústavného súdu, a keďže sa tak stalo, ide o nezákonného sudcu, ktorý rozhodoval v pléne Ústavného súdu SR o mojom vydaní na trestné stíhanie. Podaniu tejto sťažnosti predchádzala ústavná sťažnosť, o ktorej bolo rozhodnuté uznesením č. I. ÚS 191/08-14 zo dňa 4. 6. 2008, ktorým bola moja sťažnosť odmietnutá pre neprípustnosť.“

Z vyššie uvedeného dôvodu namietam zaujatosť sudcu JUDr. Juraja Horvátha v konaní Rvp 2149/2011, nakoľko menovaný sudca nemôže byť nezaujatým voči mojej osobe, a preto ho žiadam z prejednávania a rozhodovania sťažnosti vylúčiť.“

K vyhláseniu predpojatosti sa listom z 5. októbra 2011 vyjadril sudca ústavného súdu Juraj Horváth, v ktorom uviedol:

«... podľa názoru sťažovateľky jediným dôvodom mojej zaujatosti má byť skutočnosť, že nemôžem byť zákonným sudcom v jej veci vedenej pod sp. zn. Rvp 2149/2011, pretože som „nemohol byť vymenovaný za sudcu ústavného súdu“.

Uvedená námietka sťažovateľky je však prima facie neopodstatnená, v opačnom prípade by som musel byť vylúčený zo všetkých vecí, ktoré sú prerokované a rozhodnuté na Ústavnom súde Slovenskej republiky. Mandát sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky som získal legitímnym spôsobom v súlade s Ústavou Slovenskej republiky a so zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, a preto mám rovnaký mandát na výkon funkcie sudcu ústavného súdu, ako hociktorí iný sudca tohto súdu. Je pravdou, že sa už v minulosti snažili spochybniť môj mandát sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky, avšak neúspešne tak na Ústavnom súde Slovenskej republiky, ako aj u prezidenta Slovenskej republiky, pričom iba tieto ústavné orgány majú právo zaujať ústavne relevantné stanovisko k danej záležitosti. Uvedená jediná námietka týkajúca sa mojej údajnej zaujatosti vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 2149/2011 je preto bez akýchkoľvek pochybností neopodstatnená.

Záverom prehlasujem, že v predmetnej veci sa necítim byť predpojatý ani pre pomer k veci ani pre pomer k účastníkom.»

II.

Podľa § 27 ods. 1 zákona o ústavnom súde sudca je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nepredpojatosti.

Podľa § 28 ods. 1 zákona o ústavnom súde účastník konania môže vyhlásiť, že niektorého zo sudcov odmieta pre jeho predpojatosť. Ak dôvody, ktoré vedú k vyhláseniu o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť, vznikli do začiatku ústneho pojednávania, môže ju účastník konania vyhlásiť najneskôr na začiatku ústneho pojednávania. Ak dôvody, ktoré vedú k vyhláseniu o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť, vznikli v priebehu prvého ústneho pojednávania, môže ju účastník konania vyhlásiť bez zbytočného odkladu. Na neskoršie vyhlásenie o odmietnutí sudcu pre predpojatosť sa neprihliada a ústavný súd už o ňom nerozhoduje.

Podľa § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak ide o rozhodovanie v senáte ústavného súdu, o vylúčení sudcu pre predpojatosť rozhodne iný senát; odmietnutý člen senátu nehlasuje. Pri rovnosti hlasov rozhoduje hlas predsedajúceho.

Podľa čl. IV bodu 1 rozvrhu práce o vylúčení sudcu pri rozhodovaní v senáte podľa § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhoduje tretí senát, ak ide o sudcov druhého senátu.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že existenciu nestrannosti sudcu treba posudzovať podľa subjektívneho hľadiska, to znamená na základe osobného presvedčenia a správania konkrétneho sudcu v danej veci, a tiež podľa objektívneho hľadiska, teda zisťovaním, či sudca poskytoval dostatočné záruky, aby bola z tohto hľadiska vylúčená akákoľvek oprávnená pochybnosť (III. ÚS 16/00).

Obsahom práva na nestranný súd je, aby rozhodnutie v konkrétnej veci bolo výsledkom konania nestranného súdu, čo znamená, že súd musí každú vec prerokovať a rozhodnúť tak, aby voči účastníkovi postupoval nezaujato a neutrálne, žiadnemu z nich nenadŕžal a objektívne posúdil všetky skutočnosti závažné pre rozhodnutia vo veci. Nestranný súd poskytuje všetkým účastníkom konania rovnaké príležitosti na uplatnenie všetkých práv, ktoré im zaručuje právny poriadok, pokiaľ súd má právomoc o takomto práve rozhodnúť (napr. II. ÚS 71/97, III. ÚS 158/08).

Navrhovateľka námietku predpojatosti sudcu ústavného súdu Juraja Horvátha odôvodnila tým, že *„menovaný sudca bol v minulosti právoplatne odsúdený pre trestný čin skrátania dane, a preto nemohol byť vymenovaný za sudcu ústavného súdu, a keďže sa tak stalo, ide o nezákonného sudcu“*.

Sudca ústavného súdu Juraj Horváth vo svojom vyjadrení uviedol, že námietku navrhovateľky považuje za neopodstatnenú a že v predmetnej veci sa necíti byť predpojatý ani pre pomer k veci, ani pre pomer k účastníkom.

Námietka predpojatosti vznesená navrhovateľkou nie je založená na skutočnostiach zakladajúcich pomer sudcu ústavného súdu k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom podľa § 27 ods. 1 zákona o ústavnom súde, preto senát ústavného súdu dospel k záveru, že uvedená námietka netvorí u sudcu ústavného súdu Juraja Horvátha zákonnú prekážku pre nezávislý a nestranný výkon sudcovskej funkcie v konaní vedenom ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 2149/2011.

Ústavný súd zdôrazňuje, že už v minulosti rozhodoval o námietke navrhovateľky a uznesením sp. zn. III. ÚS 158/08 z 15. mája 2008 sudcu Juraja Horvátha vylúčil z výkonu sudcovskej funkcie v jej veci.

Dňa 17. júna 2009 uznesením sp. zn. PL. ÚS 11/09 zaujalo stanovisko plénum ústavného súdu k výkladu čl. 138 ods. 2 písm. a) ústavy v spojení s čl. 102 ods. 1 písm. s) ústavy. Tento právny názor musel senát ústavného súdu aplikovať aj v prerokovanej veci, a preto rozhodol odlišne ako vo veci sp. zn. III. ÚS 158/08.

Dôvodom na vylúčenie sudcu ústavného súdu z prejednávania a rozhodovania vo veci totiž nie je skutočnosť, že navrhovateľka ho považuje za „*nezákonného sudcu*“ a nesúhlasí s tým, aby rozhodoval o jej veci.

Na základe uvedeného senát ústavného súdu rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. decembra 2011